

belige Indtryk i Korsør var, at der forestod endnu værre Excesser end forrige Gang, saaledes som ogsaa „Korsør Avis“ udtrykkelig havde bebudet umiddelbart efter Valget 1876

At dette Sidste var at vente, kan ikke undre, naar man erfarer, paa hvilken Maade den nævnte Henvendelse til Politimesteren i Slagelse var bleven benyttet som Agitationsmiddel i Korsør. For en stor Del af Korsør Valgere er det en Fæst at faae fri Befordring til og fra Slagelse, fri Fortæring af Mad og navnlig af Drikke, og de ere desuden vante til at betragte det som deres Ret at begaa Uordener af den ovenangførte Art i den fremmede By, hvor Valget holdes. At der skulde ske Indskrænkning heri, fremstillede af Agitatorerne for dem som til en vis Grad en Krænkelse af den lovlige Ret. Jeg vedlægger et Exemplar af „Korsør Avis“ Nr. 203 for 1878, hvori indeholdes en Prøve paa den Mand, hvori denne Agitation dreves, og hvori tillige gjøres et Forsøg paa at fremstille Korsørerne som aldeles udfyldige i de tidligere Excesser. Borgmester og Politimester Rump, der ved dette Valg ligesom ved tidligere Valg var Leder af Agitationen i Korsør, takkede paa Valgdagen umiddelbart før Valghandlingens Begyndelse saavel Lieutenant Dahl som mig for den udmærkede Tjeneste, vi havde gjort hans Agitation ved den nævnte Henvendelse om Ordens Opretholdelse! Selvsølgelig havde han hverken i Avisen eller ellers opfordret til Excesser, men han og andre Embedsmænd, navnlig Lødkontrolør Falk og Postdampskibsfører Elmquist, havde ved den Maade, hvorpaa de benyttede den nævnte Henvendelse og andre Midler til at opagge Valgerne, bidraget Deres til at fremkalde en Stemning, der, som Erfaring havde vist meget let kunde give sig Lyst i Excesser. Politimester Rump havde atter ved dette Valg haade personlig gaaet om og bedet Folk stemme paa Dahl og benyttet sine Polititjeneste, særlig Betjent Clausen, dels til at ombære Lister, paa hvilke Valgere skulde erklære at ville stemme paa Dahl, dels til paa Valgdagens Morgen at purre Valgere ud og ordne dem af Højreflommen foranstaltede Transport til Slagelse. Skjøndt denne ikke formelt var indskrænket til Højreflommen, var den det dog i Realiteten, eftersom Venstreflommen, der vilde nyde godt af den, fra tidligere Valg vidste, at de vare udsatte for Mishandling (hvorfor ogsaa mine Valgere i Korsør allerede 1876 havde taget ad Landveien til Slagelse). Fremdeles anførte Borgmester Rump atter denne Gang Processionen i Slagelse, syngende en Valgvis for. I Slagelse fandt paa den derværende Højreflommens Regning den sædvanlige frie Beværetning og Udskænkning for Korsørerne Sted saavel strax efter Ankomsten af det første Tog som i Løbet af Dagen. Den Maade, hvorpaa de derefter, atter med deres Politimester i Spidsen, drog ind i Ridehuset, hvor Valget holdtes, vilde have været i høj Grad egnet til at fremkalde Excesser allerede ved Valgets Begyndelse, saafremt Bønderne havde været tilbøjelige til at modtage Udskænkningen. At større Excesser udeblæse, kan, efter Alt hvad der foreligger, kun tilskrives den Omstændighed, at Højres Kandidat blev valgt (hvori tillige ligger det bedste Bevis paa, at Venstrepartiet, særlig Bønderne, ikke tænke paa Excesser). Mindre Excesser fra Korsørernes Side forefaldt dog saavel i „Klubgaarden“ (nu Industriforeningens Gaard), hvor deres Beværetning fandt Sted, som ogsaa paa Gaden under Valget og navnlig ved Afreisen om Aftenen paa Banegaarden. Jeg skal herom kun anføre tvende Tilfælde, der vise, hvor uirksomt og magtesløst Politiet var, endog overfor Vold mod det selv. Valger Carl Schwarz paa Slotsgade har meddelt mig, at han om Eftermiddagen faae tre Kjøbstadsmænd, der ikke vare fra Slagelse (følgelig Korsørere), komme springende hen ad Slotsgade; de mødte en af de Stokkemænd, hvorefter Politiet var forstærket; den ene af dem rev Skiltet af ham og kastede det hen ad Gaden, kastede derpaa Stokkemanden selv til Jorden og sagde til ham: „Nu er Du ikke længer Politii, da Du intet Skilt har!“ — Paa Banegaarden vilde om Aftenen første Fuldmægtig paa Byfogedkontoret, Jessen, lægge sig imellem endel Korsørere, som sloges; en af disse tilspøede ham da en blodig Skramme paa kinden, hvorefter Jessen blev slubbet bort og Lumulden forfattedes, saavel i Ventesalen, hvor Ruder bleve trykkede ud, som derefter paa Personer lige til Togets Afgang. — Intet af disse voldselige Overfald paa Politiet har, saavidt mig bekjendt, foranlediget nogen Undersøgelse.

Til hvilken Høide Terrorismen i Korsør var dreven ved dette Valg, kan skjønnes af, at Glarmester Bærensen Nytaarsdag erklærede mig, at han ikke turde tage til Slagelse og stemme paa mig af Frygt for Gjentagelse af de personlige Forulempelser, han ved tidligere Valg havde været Gjenstand for, og som flere af hans Venner havde bebudet ham vilde blive endnu værre denne Gang.

Garver Peterfen havde jeg Nytaarsdag anmodet om at være min Stiller, hvortil han var villig. Næste Dag modtog jeg imidlertid en Skrivelse fra ham, hvori han meddelte, at han hverken turde være min Stiller eller overhovedet komme til Valget, eftersom der var overgaaet ham Følgende: Nytaarsdags Aften havde han fulgt ud paa Korsør Banegaard. Efter Togets Afgang havde en Polititjent i mange der forsamlede Menneskers Nærværelse tiltalt ham paa en hensynsløs Maade og sluttet med at betyde ham, at, dersom han indfandt sig i Slagelse paa Valgdagen, vilde han fra den Dag blive sat under Politiets Opsigt. Garver Peterfen, som er en velagtet og velstaaende Mand, gif næste Formiddag til Politimesteren og forebragte ham